

ศิลปะบำบัดเครียด... วิธีมอบความรักแด่ห้องๆผู้ป่วย เด็กเรื้อรังผ่านงานศิลปะ

ในเดือนกุมภาพันธ์ซึ่งเป็นเดือนแห่งความรัก หลายคนคงมอบความรักความรู้สึกดีๆให้แก่คนที่รักผ่านช่องทางหรือวิธีการต่างๆ แต่หากมีโอกาสอยากชวนไปมอบความรักและแบ่งปันสิ่งดีๆแก่ผู้รับตัวน้อยที่วันนี้กำลังเหงาและเศร้าจากอาการป่วย

บริษัท นานมี จำกัด จัดโครงการ “มอบความรักผ่านงานศิลป์...กับสีตราม้า” มาอย่างต่อเนื่อง เพราะเชื่อมั่นว่า ศิลปะสร้างความสุข คลายทุกข์ได้ โดยเฉพาะเป็นความทุกข์จากการเจ็บไข้ได้ป่วย ซึ่งสามารถช่วยบำบัดและเยียวยาให้บรรเทาเบาบางลงได้ โดยได้ทำกิจกรรม “ศิลปะบำบัดเครียด” ร่วมกับ **ผู้ป่วยเด็กเรื้อรังซึ่งนอนพักรักษาตัวที่ตึก สก. โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์**

ปริญญ์ สุพุทธพงษ์ รองกรรมการผู้จัดการ บริษัท นานมี จำกัด เล่าว่า ผู้ป่วยเด็กประสบปัญหาด้านสุขภาพส่วนใหญ่เป็นผู้ป่วยเด็กเรื้อรังด้วยโรคที่รักษาไม่หายขาด มีระยะเวลาพักฟื้นยาวนาน ไม่มีโอกาสได้ไปโรงเรียนและไม่ได้ออกไปไหน จึงใช้ชีวิตอยู่บนเตียงแทบจะทั้งวันทั้งคืนตลอดการรักษา พี่ๆจากนานมี ร่วมกับอาสาจากโรงเรียนสุขุมวิทอนุบาลฯ จึงใช้วิธีการของศิลปะบำบัดสอนให้ห้องๆผู้ป่วยวาดภาพ ระบายสี ลากเส้น การติดตัวสติ๊กเกอร์ต่างๆ ซึ่งการที่ได้ทำกิจกรรมด้านงานศิลป์แบบง่ายๆที่ไม่ต้องออกแรงมาก ไม่กระทบกระเทือนต่ออาการของโรค ใช้ระยะเวลาในการทำไม่นาน และหากห้องผู้ป่วยคนใดไม่สามารถลุกมาเรียนร่วมกับเพื่อนๆได้ ทางพี่ๆก็จะสอนแบบตัวต่อตัวบนเตียงของห้องๆ จึงช่วยให้ผู้ป่วยเด็กผู้ป่วยคลายความเหงา ความเศร้า และความเจ็บปวด แม้ห้องๆ บางคนจะเพิ่งผ่านการได้รับเคมีบำบัดหรือพักฟื้นหลังผ่าตัด แต่ก็มีสีหน้าแจ่มขึ้น พร้อมเรียนรู้การทำงานศิลปะด้วยหัวใจระตือหรือวัน ทำให้ห้องๆอารมณ์ดีไม่เครียด

ด.ญ.ศศิกานต์ ทั้งสุวรรณ อายุ 14 ปี อาสาจากโรงเรียนสุขุมวิทอนุบาลฯ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เล่าว่า “วันนี้รู้สึกดีใจที่ได้ร่วมกับพี่ๆนานมี ในการเป็นจิตอาสาช่วยสอนงานศิลปะให้กับห้องๆคะ หนูสงสารห้องๆมากเลยที่ไม่สบาย ห้องๆบางคนเจ็บมาก เกิดอาการเครียด อารมณ์ไม่ดี พุดไม่เพราะ ห้องๆไม่มีอะไรทำต้องนอนอยู่บนเตียงทั้งวัน วันนี้จึงเป็นโอกาสดีที่ห้องๆได้ออกมาเคลื่อนไหวร่างกาย มาพบปะพูดคุย หยอกล้อกับพี่ๆที่นานมีและพวกหนูอาสาช่วยกาชาด หนูๆสนุกกันมากที่ได้เล่นระบาย ลากเส้น ติดสติ๊กเกอร์ แม้ผลงานของ

น้องๆอาจไม่มีพื้นฐานเคยเรียนศิลปะมาก่อน หรือบางคนเจ็บแขนจากแผลที่ให้น้ำเกลือ ปวดหัวจากอาการเจ็บป่วย แต่น้องๆก็มาร่วมกิจกรรมระบายสีอย่างเต็มที่ หนูคิดว่าเป็นผลงานที่สวยงามที่สุดเพราะมาจากหัวใจที่เข้มแข็งของน้องๆค่ะ หนูภูมิใจมากที่ได้เป็นส่วนหนึ่งที่ได้ช่วยเหลือและให้ความสุขกับน้องๆ แม้จะเพียงระยะเวลาสั้นๆแต่ก็ภูมิใจมากที่ทำให้น้องๆยิ้มได้ ลืมอาการเจ็บป่วย เป็นความสุขของการให้ที่หนูจะไม่มีวันลืมค่ะ และถ้ามีโอกาสหนูจะขออาสาช่วยน้องๆอีกค่ะ”

ส่วนน้องโอม ด.ช.พิธิศวัฒน์ รอดพิมพ์ หรือน้องปลื้ม อายุ 3 ขวบ ผู้ป่วยเด็ก บอกว่า “สนุกครับ มีพี่ๆมาชวนให้ระบายสี ผมชอบครับ อยากให้พี่ๆมาทุกวันเลย พี่แพทสอนให้ผมจับสีระบายไปทางเดียวกัน ผมเลือกทำเป็นรูปกระต่ายยิ้ม เพราะน่ารักดี ถ้าผมหายป่วยออกจากโรงพยาบาลได้จะเอาไปวาดคนที่บ้านครับ”

ด.ช.ชัยชาญวิทย์ ศรีนิล อายุ 9 ขวบ น้องปลื้ม เล่าว่า เลือกระบายสีเป็นรูปห่อไอเฟลครับ เคยดูในทีวีว่าสวยมาก และเป็นสถานที่สำคัญของประเทศฝรั่งเศส ผมฝันว่าถ้าโตขึ้นผมอยากไปท่องเที่ยวไปทั่วโลก เพื่อเรียนรู้ชีวิตของคนทั่วโลกครับ แต่ในช่วงที่ผมป่วยไม่มีโอกาสได้ไปไหน การอ่านหนังสือหรือวาดรูปทำงานศิลปะก็ทำให้ผมเพลิดเพลิน และผมยังเรียนรู้สิ่งต่างๆผ่านทางรูปวาดได้ด้วยครับ”

การมอบความรักไปยังผู้ป่วยเด็กจึงมีความหมายสำหรับพวกเขาเป็นอย่างมาก เพราะเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้น้องๆ มีพลังใจในการต่อสู้กับโรคร้ายไข้เจ็บ ซึ่งอาจแสดงความรักผ่านการบริจาคเป็นเงิน การให้ของกิน ของใช้ แต่การมอบความรักผ่านการให้เวลาและการเอาใจใส่มาทำให้ผู้ป่วยเด็กมีความสุข ย่อมทำให้ผู้รับมีความสุขไปด้วย